

Вѣстникъ „Смѣшлю“
Излиза всяка Сѣбота.
Редакцията и Администрацията ся
намирватъ въ печатницата на в.
„Българско Знаме“ при
Издатели и Отговорника:

Ив. Дочковъ.

Единъ листъ: едно грошче.

С М Ъ Ш Л Ю .

Цѣната на „Смѣшля“ е:
За цѣла година:
въ южна България 2 рубли нови
въ сѣвер. България 2½ руб. нови
За 6 мѣсеци:
За отсамъ Балкана 5 франка.
За отатъкъ Балкана 6 лева
Така и за другитъ България, кои-
то сѣ извънъ отъ нашия синуруъ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

! Важно развѣстие !

Съ което се напомни на нашитъ добри и не добри читачи и читачкини, че Смѣшлю още слѣдъ 3 недѣли ще стори отъ Рождението си тазимъ 6 мѣсеци, за това Ви поканва на *прощанската* си; т. е. сиречъ, които Господа сѣ се записали за по 6 мѣсеци и не сѣ сѣ заплатили, да му намѣрятъ леснината за да ни внесатъ *юлюша-парасъ*, и да явятъ за напредъ да имъ испращамъ ли?

Сключена равномѣтка.

На *приходитъ и расходитъ* на Смѣшлювитъ царчули за 1882-1883.

Обичай ли е останжло, длѣжностъ ли е станжло и азъ твърдѣ добръ не зная; нѣ е квото и да е, господарьтъ ми, като ми се лѣшихъ за *яката*, иска или смѣтка или душа! Ако ти държи иди та недѣй му дава! . . . Бе и съ рунтавийтъ си калпакъ го заплашавахъ, и тъй му не свиряхъ и инакъ му пѣхъ, *хаиръ* нищо неможе да помогне. Най-сѣтливъ като видѣхъ, че работата ще дойде до перникъ, или както са казва по-просто, до дървенъ господъ рѣшихъ се да му дамъ една криво-лѣва смѣтка и да си отърва *яката*.

На часътъ безъ да губя врѣме дограбихъ си кожухътъ, истрѣсихъ всичкитъ записки изъ джобовѣтъ ми и захваняхъ да сключвамъ спорѣдъ обичайтъ равномѣтка. Нѣ колко и да бѣше хитъръ господарьтъ ми, азъ бѣхъ много по-хитъръ отъ него. Азъ имахъ два тефтера въ единийтъ гдѣто бѣхъ бѣлѣжилъ всичко, щото знаеше той, а въ другийтъ всичко щото не знаеше. Какво да правишъ такъвъ свѣтъ на-станало! Правдата глѣда отъ страна, а кривдата играе на криво хоро изъ сърдцата на невиннитъ ужъ смъртни. Когато патриотитъ смѣятъ да турятъ рѣжа на общитъ интереси на отечеството, и какъ да прогласяватъ по цѣлъ свѣтъ, че сѣ прави като свѣщъ, то що останва на мене, рѣкохъ си въ умътъ, хайде и азъ да повикамъ на помощъ неправдата да видимъ що ще да произлѣзе. Щомъ изрѣкохъ тѣзи думи, и начасътъ усѣтихъ единъ студентъ потъ да облива тѣлото ми. Рѣжката ми хванъ да трепери като листо, краката ми да са люлѣятъ очитъ ми да са примрѣжватъ, главата ми да клима, ушитъ ми да пицатъ, носътъ ми да киха, калпакътъ ми да играе на *джиритъ* възъ главата ми, а царчулитъ ми да ме стѣгатъ и пристѣгатъ като

съ *гемиджиски* вѣжа. Оплашетъ отъ това, извикахъ: олеле, неправдо! Олеле, кривдо! бѣгайте отъ мене, идѣте си пакъ у патриотитъ и у финанциялнитъ глави! . . .

Слѣдъ тѣзи викове азъ се усѣтихъ по-добръ и захваняхъ да сключвамъ равномѣтката на приходитъ и расходитъ на царчулитъ си съ помощта на правдата по слѣдующий начинъ:

ПРИХОДЪ		РАСХОДЪ	
Отъ ходение въ Пл.	0,0	За царчули .	0,00
„ „ въ Соф.	0,0	„ калпаци .	0,00
„ политика .	0,0	„ подлоги .	0,2!
„ смѣхъ . . .	0,00	„ кожухъ .	0,!!
„ басни . . .	0,?	„ кирия . .	0,?
„ философии .	0,!	„ книга . . .	0-?
„ шерени . .	??	„ мастило .	0-!
„ телеграмми	!!!	„ дребни . .	0,??
„ стихотворен.	??	„ поща . . .	0,!!!
„ дописки . .	!!	„ пера . . .	0!
Всичко „		Всичко „	

Щомъ я свършихъ и сключихъ така правилно лѣгнѣ ми сърдце на мѣсто, отвори ми ся охота за яденне и за пиение; хапнахъ си фасулецъ за да ме надува, ерѣбнахъ си чиста водица за да имамъ мирна главица, и тутакси безъ да губа врѣме нито една минута поднесохъ я на господарьтъ си за одобрение. Той си тури очилата захванъ да я разлѣдва, нѣ като не отбира отъ такива тѣнки смѣтки, а още повече отъ языкътъ ми, немедленно грабнѣ орлово си перо, топнѣ го въ едно *кюпче* и бацъ! надраска си подписа по мойдъ языкъ, съ което метвърдѣ очуди.

Читатели, да ви не е просто да повикате нѣкога неправдата, защото може да оплаши и васъ като мене. Колкото за патриотитъ нека си я обожаватъ тѣ, нѣ когато и да е тя ще имъ испѣе парастасътъ.

Прочутийтъ вѣстникъ „БАЛКАНЪ“.

Урррааа! напредъ отиваме! Нашата бѣдна журналистика бѣ честита да се снабди съ още една отъ голкози време баткана газета „Балканъ“. Смѣшлю прѣди да я види плашеше се и страхуваше се като отъ балканъ. Асѣ та и кой не би се плашилъ отъ такова име? Нѣ като я видѣ, безъ да се бави дограби очилата си, тури си ги и зе да я чете. Устнитъ му хваняхъ да треператъ отъ страхъ като прочете още отъ начало написани съ голѣми

букета единъ купъ прочути именица съ голѣми прѣкорища или опашки. Олеле си, мале, рѣче си той, кой знае какви умища сѣ излѣзли отъ толкова главица може и все съ брадица! Пропаднахъ отидохъ нашитъ автономийски газети! Нѣ слѣдъ като прочете една-двѣ-три и пр. . . . статии той се иземѣ съ колкото си гласъ имаше и извика: ха-ха-ха-хааа! гдѣто чуешъ, че има много ягоди, малакъ кошникъ да земешъ! Както балканътъ и зимѣ и лѣтъ е студентъ и хладенъ, така и газетата „Балканъ“ е студена и хладна по съдържание. Отъ такива дълбоки глави, такъвъ и плитакъ умъ, Смѣшлю никога не можеше да очаква това. При все това не е чудно защото който иска да хване изведнаждъ два заяка, той оставя и безъ единъ. Хемъ консерваторство, хемъ либералство да се слѣдва то не е възможно; хемъ на Бога, хемъ на Мамона да се слугува и то неможе. Нѣ отсега да осаждаме и съ това да охлаждамо охотата на толкова души, които сѣ прѣдприели да се катерятъ като катерици по стръмнитъ на балканътъ и оттамъ да ни показватъ пѣтътъ, то ще бѣде твърдѣ прѣждеврѣменно: за това и ние ще се въздържимъ колкото за сега и ще очакваме да видимъ какъвъ пѣтъ ще ни пробиятъ прѣзъ балканътъ, и ако би въ случай да искатъ да ни сгрѣмолясатъ, ние тогава ще се опитае да имъ посвиримъ на постница, та като хванѣтъ да играятъ тѣ сами да се сгрѣмолясатъ. Колкото за сега спорѣдъ общоприетийтъ обичай по насъ, намъ не остана повече да кажемъ, освѣнъ да пожелаемъ дълго траяние на този *книженъ* „Балканъ“ и то до тогава, догдѣто падне или дѣждъ или снѣгъ да измокри книгата му и да я скѣса.

Изъ Смѣшлювий дневникъ.

* Горкитъ лѣкари! що имъ дойде и тѣмъ до главата! Както се тури *паркъ* на месото и на хлѣбътъ, така се е турило *паркъ* и на тѣхнитъ визити. Веѣкий докторъ съ диплома или безъ диплома българинъ или чуждинецъ безъ разлика ще носи една тарифа отъ тинекия окачена на вратѣтъ му, гдѣто болнийтъ ще

чете колко трѣбва да му заплати за визита.

* Най-сѣтиѣ П. Ком. рѣшилъ да помилува старитѣ опълченци за да имъ се опрѣдѣли пенсия и възпаграждение. Чуйте опълченци и радвайте се като прѣзъ мартино слънце! Дръжте си до тогава душата както сте си я държели и на Шипченский балканъ! . . .

* Директорътъ на земледѣлното и пр. . . е вече при агитѣ. Работата е много важна, за това и Сѣмшлю я съобщава. Работата е и за телеграфитѣ и за пошитѣ т. е. какъ да брънчатъ по-ялката и какъ да приносатъ групове. Ипаллахъ слѣдъ това сполучливо споразумѣние Сѣмшлю пѣма вече да бере грижа какъ ще му испратятъ абонатитѣ стойността на листоветѣ му. Спорѣдъ други слухове, г-нъ Директорътъ щомъ се завърне оттамъ ще се опити направо за княжеството гдѣто ще се помъжи и тамъ да уреди този голѣмъ недостатокъ или припятствие на търговското развитие. Дай, Боже, да се сбъдне това!

* Прѣди нѣколко врѣме много младежи сѣ били събрали въ Св. Троицкото училище въ г. Пловдивъ гдѣто рѣшили да съставатъ едно спестовно дружество. Ама за какво спестовно не можѣхме да се научимъ. Умѣтъ ли си да спестяватъ?! Чашкитѣ ли си да спестяватъ?! Страститѣ ли си да спестяватъ?! Паричкитѣ ли си да спестяватъ?! Съ една дума не можѣхме да се научимъ. Нъ за каквото и да бѣде, нали е спестовно, то е все хубаво, и като такъво ние го прѣпорѣчваме за примѣръ на младежитѣ и по други градове и села.

* Изъ една дописка извличаме слѣдующото: бай Сѣмшлю, като ни цапашъ погрешкитѣ, на тебе ли трѣбва да се сърдимъ, или на насъ си? — Отговоръ: нито на мене нито на васъ си, нъ да глѣдате да се поправите. А който се сърди и неще да се поправи, той много цапаница ще бѣде още отъ мене! . . .

* Прошението на нѣкой Пловдивски чиновници подадедо на Н. С. Г. Упр. за отпущание квартирни. Пост. Комитетъ го е пусналъ да иде да пасе изъ областта гдѣто намѣри по-сѣтена прихрана. Кирие ефенди донѣ Григорие, кому трѣбва да се сърдишъ сега на Сѣмшлю ли или на Пост. Комитетъ? На безбожнитѣ замисли, това е слѣдствието. Иди сега да се пръзалиашъ гдѣто обичашъ изъ областта, и на тръгнувание Сѣмшлю пакъ ще те поздрави съ достойното само за тебе гласче: чууушшш.

Изъ Княжеството.

Тайна кореспонденция на «Сѣмшля»

Бай Сѣмшлю:

Рѣкохъ да ти не драежъ този пътъ нѣщо ново, нъ като си помислихъ, че може пакъ да ме искушатъ съ нѣкоя телеграфическа жица, зарѣзахъ всичката си работа и седнахъ да ти надраца нѣколко думи отъ голѣма важностъ.

Радвай се, бай Сѣмшлю, на ако ще и на единъ кракъ подскокни, ние отъ дѣнь на дѣнь усѣваме като повийтъ «Балканъ» на когото се гракижли толкова гарги. Хей, бай Сѣмшлю, новината, която се носи изъ столицата ни, е новина която струва и за тебе и за всичкитѣ твои събрата сестри и дѣца.

Законопроектътъ за печатѣтъ е почти на изработване, да ви кажъ на свършване. Той скоро ще бѣде внесенъ въ събранието. Тази новина до толкозъ е поднапила гацитѣ на в. «Българский Гласъ» щото сиромашѣтъ си е изгубилъ и мускитѣ. Ама ще речешъ защо? Защото щѣлъ да бѣде ужъ свободенъ и всѣкой щѣлъ да може да изразява както си ще мислитѣ. Нъ менѣ се види чудно това нѣщо, защото гдѣто нѣма конституционенъ животъ, може ли да има свобода на печатѣтъ? За това азъ утѣшавамъ «Б. Гласъ» да не скърби толкова и да му се не свива сърдцето като на змия, защото едното безъ другото не може да съществува т. е. както тѣлото безъ душата. За сега той може да бие и да туна издѣненитѣ си консерваторскитѣ тѣпанѣ.

Друго, на нанитъ Георгакъ бей пакъ му се паджъ нѣжъ. Горкиятъ! колкото го мрази толкозъ повече го гази. Той се не побира въ кожата си, за гдѣто е назначенъ за Българский делегатъ въ Лондонската конференция, а още повече за гдѣто орисницата го орисала да прѣдаде на прѣдседателтъ на Френската Република саморѣчното благодарително писмо отъ Князѣтъ за орденѣтъ Лежиснъ д' Ойфоръ. Благатка тази майка гдѣто е родила такъво честито чедо!

Относително за подигнатата и потѣкната почти министерска криза ще ти кажъ само това, че тя ако и по видимому да се струва огладена, обаче гласѣтъ ѝ отпослѣ ще се чуе. Тя разяда като живеница.

Медицинскитѣ вѣстникъ той е, още на положѣтъ и се мжти, нѣтле ли ще е, яричка ли ще е, още не е познато, нъ дадената субвенция както и да е ще извади скоро на бѣлъ свѣтъ.

Насмалко щехъ да забравя да ти наумя, че отсега нататѣкъ вмѣсто тиотъ и тюмбекия у насъ ще се въведе афионѣтъ, защото законопроектътъ за обработване на макѣтъ и добиванieto отъ него прѣвъсходенъ афионъ се внесе вече въ Народното събрание. Колкото сме гламави и въртоглави, отсега нататѣкъ ще станемъ двойно и тройно. Аелъ безъ афионъ сме си замаяни, ами ако захванемъ употреблението му, тежко ни на булгурѣтъ! Исека сега да се зарѣчатъ и въ Китай изискуемитѣ табакѣри и тогава ще цѣвнемъ като синигеръ въ катуна. Неприятелитѣ (21) на в. «Циганинъ» щѣли да го опоятъ съ този афионъ, че тогава да го нападижтъ. Такива онапати лѣжи могатъ да съществува въ уста на Одринскитѣ цигани, отъ които може да има жилка и отговорникътъ на в. «Циганинъ», или пакъ може нѣкога да имъ е билъ и церибашия. Пустий лобуть! Пуста кюския. Сега за сега толкозъ, защото

е врѣме да паджъ и изъ Народното Събрание, и ако ме не пуснатъ, баатжа вече. Сбогомъ. . . .

Прѣмудростъ Сѣмшлюва.

Чтение!

I. Тако глаголетъ Сѣмшлю: тѣзи дни ще се подиуши единъ чибукъ, който ще направи голѣми облаци отъ вѣти кадежи. Едни ще се възнесатъ на горѣ, а други ще слизатъ на долу. Блаженни, които ще знаятъ да се прѣдпазятъ отъ тѣхъ съ врѣме. Между тѣхъ ще се вижда единъ щъркелъ заобиколенъ отъ разни ядовити змии, които ще се мжчатъ да му искѣлватъ очитѣ, както той ги е искѣлвалъ на много жаби и гущери. Борбата ще бѣде страшна нъ и много любовитна. Спорѣдъ Сѣмшлювата прѣмудростъ щъркелѣтъ ще падне побѣденъ.

II. Тако глаголетъ Сѣмшлю: тѣзи дни ще стане едно събитие въ една къща, което ще очуди мнозина. Една г-жа прѣмѣнена въ българскитѣ костюмъ ще иде да поестъ друга една г-жа въ европейскитѣ костюмъ. Тѣ ще си правятъ дълго врѣме комплименти, а най-сетѣ ще свършатъ съ дървенъ Господъ. Който се намѣси въ тази женска борба, той ще си отпие таежкѣтъ, и нему ще се струпа всичко на главата. Внимание прочее да имъ се не намѣси нѣкой, защото нито Сѣмшлю ще бѣде въ състояние да го отпърве.

Тако глаголетъ Сѣмшлю: Не слѣдъ много ще излѣзе отъ печатъ една много хубава книга подъ заглавие «Наша Мара». Тя ще бѣде като една епонея, въ която ще се изброяватъ юначескитѣ или кекавитѣ борби на нѣколко лица нарѣчени самозванно патриоти. Отъ тази епонея ще се потруди единъ нашъ поетъ да съчини една елегия, а отъ тази елегия единъ нашъ прочутъ драматургъ ще направи или ще сътвори една комедия, която едни ще разсѣива, а други ще расцѣлва.

IV. Тако глаголетъ Сѣмшлю: Днесъ или утрѣ ще се хване въ капанѣтъ една мишка, която се е научила отъ нѣколко врѣме да играе на джиритѣ изъ къщата на една високопоставена личностъ. Ако би да я одержѣтъ, кожата ѝ ще струва не по-малко отъ 12,000 л.; ако би пакъ да ѝ распорятъ коремѣтъ, тѣ ще намѣрятъ въ него една сума не по-долна отъ годишното скубание на 12 безъ дипломи адвокати или на 24 съ тарифа за визити доктори. Който има уши нека слуша, който има умъ нека се помъжи да отгатне съдържанието и тайното значение на тѣхъ Сѣмшлюви прѣмудрости.

Нѣтелѣтъ и лисицата.

Басня изъ Сѣмшлювата бѣчва.

Единъ нѣтелъ си ровяше на купцето и отъ врѣме до врѣме като намираще по нѣкое червче свикваше наоколо си кокошкитѣ, които незабавно принахъ при него и му се радвахъ за поканата. Една лисица много врѣме като ги глѣдаше, прищѣло ѝ се да си грабне ако не повече, а то поне единичка. Кагато се готвяше да ги нападне, зададе се господарѣтъ нѣтъ, и тя отъ страхъ скри се изъ буренака, догдѣто да замине той. Господарѣтъ се направи ужъ че я не видѣ, нъ въ сжщото врѣме той не забрави да извика на ратаитѣ си да му донесѣтъ едно кабранче просо. Щомъ му донесохъ просото, той

заплата да мамн кокошките към се-
бѣ си, които по гласа му на часѣтъ при-
втаахъ. Слѣдъ това той се повизн на
страна съблочи тайно на ратаиѣ за
скритата лисица като имъ каза да зе-
матъ сонн и да я издебатъ изотдалечъ.
Ратаиѣ тутакси отидохъ да пепѣлнѣтъ
заповѣдѣтъ му; нъ хитрата лисица, щомъ
ги усѣти че я дебятъ, измъкнѣ се по-
подсѣлка и остави на мѣстото си едно
зайче, което бѣ намѣрила тамъ, че се
хранн отъ зеленчуцитѣ.

Ратаиѣ нападнѣхъ отведиждѣ, зай-
чето се прѣхвърли прѣзъ главитѣ имъ,
мнѣхъ прѣзъ срѣдѣ кокошките, тѣ се
разбѣгахъ една насамъ друга пататѣхъ,
нѣколко прѣхвъркнахъ къмъ лисицата,
тя на часѣтъ сграбчи една и хвана да
бѣга; нъ Бѣлюн кучето като я зарѣхъ
спуенѣ се по нея, докопа я за опашка-
та ѝ и я откъснѣ. Лисицата като се
видѣ въ такава опасностъ спуенѣ ко-
кошката и нападе на по-големъ бѣгъ.

Въ това врѣме срѣщишъ я вълкѣтъ и
я понита: защо тичашъ толкова, кума
лесо? — Ехъ, остави се, отговори му
лисицата, намѣрихъ единъ кюпъ медъ
та на да ямъ — да ямъ изѣла съмъ си
отъ сладостъ и опашката! — Ехъ, кума
лесо, много ѣшти си мя лѣгала, нъ тозъ
ѣхъ не можешъ ма изѣла! Азъ ви-
дѣхъ изотдалечъ кучето когато те при-
стигнѣ и ти откъснѣ опашката, а ти
спуенѣ кокошката. Нъ гдѣто ще хо-
дишъ така за ерамъ и да страдашъ
дай баремъ да те доямъ, та да не те-
лишъ. На да знаешъ и гладенъ съмъ,
щешъ нещешъ ще те изямъ. На тѣзи
думи лисицата се уплаши, трѣти да бѣ-
га, а подиръ нея и вълкѣтъ. Тѣ се го-
нятъ още и както се види лисицата ще
стане плѣчка на вълкѣтъ.

Който иска да види панора-
мата на тази басня, нека се яви въ
Смѣшловата канцелария и ще узнае
истинското ѝ значение. Билетитѣ за
входа сѣ даромъ.

Какъ се унодобяватъ хората на животнитѣ.

Изъ Смѣшловата философия

Ето още една мѣка за дѣда ви
Смѣшля: пустата му чутура що е пма-
ла да тегли на стари години! Да опра-
вяшъ свѣтътъ сѣ смѣхъ, да му се къ-
чишъ, да му играешъ, да му свирѣшъ.
И като му не стига това, да му
рѣшавашъ и въпроси, които най-големъ-
нитѣ даже философи не сѣ можли да
рѣшатъ. Нъ що да се прави, кабилъ йокъ,
чайре хичъ! Слушайте прочее развързва-
нието и на този въпросъ, и ако има
нѣничко кривичко, дѣдо ви Смѣшлю
се падѣва, че ще му простите.

Хората се унодобяватъ на жи-
вотнитѣ по слѣдующи начини:

I. Едни като искатъ да хитруватъ и
сѣ това срѣдетво да измамватъ просто-
душнитѣ унодобяватъ се на лисицата,
която при най-големитѣ опасности знае
да избави себе си и да тикне вълкѣтъ
въ бѣда. На този видъ животни прина-
длѣжатъ *дипломатитѣ*, и тѣзи жени,
които сѣ хитроетата продаватъ даже и
мжжѣтъ си и знаятъ да му се качатъ
да ги носи като вълкѣтъ лисицата.

II. Едни като искатъ да се прѣ-
струватъ че не виждатъ ужъ кой имъ
стои отирѣдъ унодобяватъ се на меч-
ката, която сѣ глупавицината си пада
въ пропастьта и не може вече да из-
лѣзе. На този видъ животни принадлѣ-
жатъ *политицитѣ*, които вѣмето да

гледатъ отирѣдъ си пропастьта, гледатъ
наоколо и пухъ грѣмоявятъ се като
слѣни въ нея. Сжщо на този видъ при-
надлѣжатъ и тѣзи жени, които гледатъ
наоколо да прѣдпазватъ мжжитѣ си отъ
чужди сношения, а тѣ като слѣни вли-
затъ въ канавитѣ.

III. Едни като искатъ да се страху-
ватъ даже и отъ сѣнката си ужъ, упо-
добяватъ се на зайкѣтъ, който отъ пу-
сти страхъ става жертва на ловецѣтъ.
На този видъ животни принадлежатъ
гольмичитѣ, които като се страхуватъ
отъ всѣко чуждо или пенадѣнно шум-
тение, падатъ въ примкитѣ на непри-
ятелитѣ си и се изгубватъ. Сжщо на
този видъ принадлежатъ и тѣзи жени,
които настрѣхvatъ ужъ отъ всѣка не-
прилична и застрашителна дума, а ка-
то слѣни прѣдпазватъ се та ставатъ плѣч-
ка на ласкателитѣ си.

IV. Едни като искатъ да се пока-
жатъ, че работятъ ужъ все за доброто
на народа, унодобяватъ се на шуре-
цѣтъ, който цѣло лѣто се обтѣга подъ
дебелитѣ сѣнки и глѣда да наблѣска
само гущката си. На този видъ животни
принадлѣжатъ *тупеядитѣ патриот-
ти*, които сѣ крѣсѣдитѣ си пълнятъ
свѣтътъ че се трудятъ ужъ все за на-
рода, а то все за джоба. Сжщо на този
видъ принадлежатъ и тѣзи жени, кои-
то влизатъ въ супружеский животъ са-
мо и само да се похвалятъ прѣдъ свѣ-
тътъ, че сѣ работни, а въ кѣшитѣ имъ
ченгене чаларѣ кюрѣ ойнарѣ.

V. Едни като искатъ да правятъ
фантазии прѣдъ народа си, унодобяватъ
се на маймуната, която нищо друго не
прави освѣнъ да подражава. На този
видъ животни принадлежатъ *високо-
мпритѣ*, на които като имъ извадишъ
моднитѣ украшения оставатъ си сжщи
маймуни. Сжщо на този видъ прина-
длѣжатъ и тѣзи жени, на които като
извадишъ кукленитѣ моди нѣма да
намѣришъ друго въ тѣхъ освѣнъ ис-
тинска маймуна *чимпанзѣ*.

Читатели научѣте се, че и сло-
веснитѣ животни можѣтъ да се упо-
добятъ на безеловеснитѣ. И днесъ то е
най-големата мода и най-големитѣ
мурафетѣ.

Филологическа критика.

Както сме трѣгнѣли да вървимъ въ
урежданieto на българскиятъ языкъ на-
истина че той е станѣлъ като *пачавура*
на всѣкого въ ржѣтъ. — Нѣкой си г-нъ
Гологановъ отъ Робертъ-Коллежъ, на
коего умѣтъ наистина не струва пове-
че отъ единъ *гологанъ*, като го мързи да
се научи дѣ се пишѣтъ *а, б, в, г* било
въ срѣдата, било въ окончанията на ду-
митѣ, провиква се чрѣзъ в. «Марица»,
че трѣбва да се осждятъ на смъртъ. За
доказателство на това му служили язи-
цитѣ произлѣзли отъ Старо-Гръцкиятъ Ла-
тинскиятъ. А бе, хей шакѣнѣ човѣкъ за-
що се залавяшъ въ нѣща, които не по-
знавашъ не отдалечъ, не отблизу?

Новитѣ Гръцкиятъ языкъ не се отет-
пишѣ въ нищо отъ правописанieto на
Старо-Гръцкиятъ. Той си е задржалъ
петъ-мѣстъ букви *и (ι, η, ρ, σ, α)* и двѣ-
тъ букви *е (ε, α)* и ги пазн не като
идолопоклонство, нъ като памятникъ или
безцѣнѣт камикъ оставенъ му отъ пра-
дѣдитѣ.

Французскиятъ языкъ и той не е от-
етѣшилъ въ нищо отъ Латинскиятъ. Фре-
нецъ пише: *аіме* за да покаже, че та-
зи дума е отъ Латинската *аіо*; пише

qui (а не *кі* които прѣди 20-30 години)
за да покаже, че тази дума е отъ Ла-
тинското *qui, quae, quod*. Англицѣтъ
пише *times* и го произноса *таймъс* за
да покаже че е отъ Латинското *tempus*
(врѣме).

Кажѣте ми сега въ какво сѣ отет-
пили повитѣ язици отъ старитѣ? Г. Го-
логановъ некалъ да каже нѣщо, пакъ
и той самъ не знаѣлъ що да каже: той
ще направи по-добрѣ да си слѣдва уро-
цитѣ, отколкото да се впуца въ фило-
логически въпроси, които не сѣ още
лъжица за неговитѣ уста. Умноу ма-
ло довлѣтъ!!!!

Донпекн на „Смѣшля“

Пловдивъ на връхъ Лат. Карнавалъ.
Бай Смѣшльо!

Твойтъ киръ ефенди Донъ Григорий
скоро ще си обере парцалитѣ оттукъ,
защото прошенieto за квартирни раз-
носки останѣ безъ послѣдствие. Ехъ, еда
че да видишъ какво прѣселение Вави-
лонско ще става тѣзи дни! Много отъ
чиновницѣтъ ще напуснѣтъ хубавитѣ
ни градъ и ще се прѣселятъ по села-
та и по другитѣ градове. Тѣ мислятъ,
че сѣ това ще можатъ да спестятъ нѣ-
що. Хичъ влѣкѣтъ прави ли *пастарма*?
Сѣ тѣзи умове кждѣто и да идѣтъ пакъ
ще намѣрятъ, че грошѣтъ е 40 парп.
Ако те не мързи ела ги посѣвѣтвай.
(Б. на См. *Що ми трѣбва да плажъ на
чужди гробища?!* Който плаче за свѣта
безъ очи остая! Сладкото отпослъ из-
лизи горчиво).

Рашку Пуугията.

Чирпанъ. Дѣдо Смѣшльо!

Отъ самото Ви появявание на бѣлий свѣтъ
да усмивате всѣчки що е за смѣхъ, Ви ча-
камъ да посѣтите нашия градъ, да поритате
сѣ рошавитѣ си кални царвули тезн, които
праведно заслужаватъ подобно нѣщо, но за
зла честь и до сега Ви нѣма, отъ което се
разбира, да мислите, че по назн работите
отиватъ по медъ и масло, ако и да сте увѣ-
рени, че лозѣ безъ трева и стадо безъ мърша
не биватъ. Вий се позасмѣхте въ единъ ми-
налъ брой отъ листа си на нашия лободния
и най сѣ нетърпение чакаме да видимъ нѣ-
що повѣче, нъ като замълчахте, види се, да
нѣмате повече сведения, или пакъ Ви е страхъ
да посѣтите града ни, да не би да опитатъ
коритѣ на Органическиятъ Уставъ въ гърбѣтъ
Ви, отъ което послѣ много лѣсно се оправ-
дава човѣкъ, защото когато хлопнали човѣка
сѣ закона, значало: научи закона. Колко ще
е добръ, Дѣдо Смѣшльо, ако закона беше
написанъ на тояга!!!! На да го дадѣтъ да го
научи нашия Н. Тѣй като вѣровамъ,
че и той на много лѣта го не знае.

Ако е горната причина, Дѣдо Смѣшльо,
не бой се, защото този, който прилагаше та-
зи метода за учение на законитѣ, по обѣрка
концитѣ, доста скъпо му излѣзе това учител-
ствуване! На е и уморенъ отъ тичание по
Стара-Загора и Пловдивъ за тази си поетѣж-
ка и неговитѣ учители може да сѣ го научи-
ли да бѣде по умѣренъ. Или се боите, че
нѣма дѣ да пощувате като нѣма хотелъ въ
Чирпанъ? Не боите се, и тази опасностъ е
отстранена! Чирпанци ако не прѣдвизждатъ
злото, то поне страннитѣ живущи тукъ, ка-
то опитовали мжжичитѣ въ подобни случаи
много пѣтя, се потрудиха и улесниха пактнѣ-
цитѣ прѣзъ града ни. Чирпанъ вече има хо-
телъ и наемателѣтъ му е толкова челоѣко-
любивъ, щото пактника въ него ще намѣри
безплатно всичко. Хотела е безъ надписъ надъ
вратата и да не би да се лутате да го трѣс-
нѣ изъ града, и като безъ име мжжично се на-
мира, нека Ви го кажа, — той е въ кѣщата
на Братия наемана отъ градскиятъ
ни Д-ръ. Помѣщенieto му е много добръ мо-
белезбрано: мѣки дюшети, бѣли се много
тапеди чаршафи, прѣдобрн юргани, прислуга
изрядна, а храна чѣстъ бѣлъ хлѣбъ и фитове.
За да намѣрите, Дѣдо Смѣшльо, добра при-
слуга, не забравяйте да се качите, че сте отъ
Евджилерската колегия нѣкой кметъ или дас-
калъ, защото само такива могатъ намиратъ приемъ,
на и не забравяйте да полѣскайте Г-нъ Д-ръ

за че ще го изберете за депутатъ въ Областното Собрание въ подлежащите избори. Вий, вфровамъ, нѣма да приемете да се приструвате на учителъ, като знате приструванието за лошо нѣщо; но не бойте се, то не е голѣмъ грѣхъ за Вази, защото Вий и безъ туй сте учителъ и по добри отъ всички други учители, като учите хората на добро и отклонявате ги отъ злото. Чирпанци се въ чудо, ако Г-нъ Д-ръ исплесни кола въ депутатство, кой ще дава напашпорти за онзи свѣтъ на болните. За повѣче, Дѣдо Смѣшльо, съ второ, като вида, че ма не посѣтите, като прѣстарна идемъ отъ пята Ви. **Единъ приятелъ.**

ПОЛИТИКА

Политическото колело е хванжло да се върти все около Истокъ и около Источний въпросъ. Колкото приближаваме къмъ пролѣтъ, толкозъ и то побърже се обръща къмъ насъ. Дневната храна на дипломатитѣ и политикитѣ е ту Египетский ту Дунавский въпросъ. Англия не желае повече отъ Египетъ, Франция ѝ принастъ. Австро-Венгрия, нече повече отъ Егейско море, Русия ѝ спѣва краката. Турция иска да си даде гласътъ, нъ като поглѣдне че джобътъ ѝ е пробитъ като на дѣда Смѣшля, тя си свие парцалитѣ и си подвие опашката. Главниятъ дѣецъ на тази сцена е желѣзний канцлеръ кждѣ ще му излѣзе крайтъ, и кой ще рѣче: *veni, vidi, vici* (дойдохъ, видѣхъ и побѣдихъ) то е още като риба въ морето.

Конференцията по Дунавский въпросъ ще извади още много политически заплитни, и който се най-много надѣва да сполучи, той ще остане на пладиѣ да се прозява. Баба Австрия твърдѣ си е распрѣпускала купата кобила, нъ кждѣ ли ще се спрѣшне та да остане и безъ нея! **Чокъ таматъ, чокъ зараръ.** Тя мисли, че като сполучи да добие свободно плуване по Дунава, и като свърже желѣзницитѣ съ своитѣ вериги, тя ще бѣде вече владѣлка на Балканский Полуостровъ. Нъ тя види се да е забравила, че щото кроятъ мишкитѣ котката го разваля. Кой знае като е тръгнала да дири рога да си не изгуби и ушитѣ?! Това често се случва, кой знае да не постигне и нея. Ще видимъ.

Относително за нашитѣ велики аги ще кажемъ, че тѣ като оправили всичко като вжже въ торба, стѣгнали се да прѣобразятъ и войската си. Нека бѣде за всезнание и за всеуслишание на всички, че отсега нататкъ тѣхната войска ще прилича съвсѣмъ на Европейската т. е. като на маймуна облѣчена ала *франсѣ*.

ШЕРЕНИ.

изъ требникътъ.

Блаженъ мужъ иже не идетъ на совѣтъ нечестивихъ. Този стихъ бѣше станжлъ като дѣвка въ устата на една личность висока, черноока, кривоока, умодѣлока и тѣрбухоширока на име *Докузъ-фекирлиевъ*. Единъ день ка-

то му дошле гостіе, отъ които нѣкои си искали да му испитатъ отдалече мнѣнието да-ли се сбира съ тѣхнитѣ неприятели или не; той като прибързалъ да допърѣче стихътъ си, избѣрялъ: *блаженъ мужъ иже идетъ на совѣтъ нечестивихъ*.

Станемъ добръ! Единъ селенинъ отивалъ на църква само когато се раздавали върба, и никога не присѣствувалъ на литургия. Веднажъ жена му го принудила да идѣтъ въ недѣленъ день. Тѣ отишли *таматъ* когато попътъ казвалъ думитѣ: *станемъ добръ*. Селенинътъ, който се викалъ Добре, като чулъ пмето си извикалъ: чакай бе, дѣдо поне, че азъ още не съмъ сѣднжлъ а ти ме карашъ да станж.

Со страхомъ Божиимъ. Другъ селенинъ като не достоявалъ никога до отпустъ на църква, една недѣля се рѣшилъ да достоя за да види какъ свършва поштъ и какъ казва на хората да си отиватъ вече. По едно врѣме той видѣлъ, че се отворили царекитѣ двери т. е. срѣднитѣ врата и попътъ като се обръжлъ съ чаша къмъ народътъ извикалъ: *со страхомъ Божиимъ*. Селенинътъ като чулъ тѣзи думи помислилъ си, че попътъ вика *страхъ ме е Боже*, та надалъ вика: дѣдо поне да те не е страхъ, азъ 50 таква чеша да му свѣтнж пакъ ми не дрѣме.

Благослови я, Господи. Тѣзи думи като захванжлъ да ги повтаря често често попътъ при едно вѣнчаванне, бащата на момѣкътъ извикалъ: дѣдо поне, стига казва *благослови я*, кажи баремъ веднажъ и *благослови го*.

ТЕЛЕГРАММИ.

София. Венчикитѣ депутати иматъ добъръ ницѣхъ, нъ нѣма кой да имъ го земе подъ внимание. Тѣ вече не се прозѣватъ, нъ настояватъ, не се обтѣгатъ, нъ налѣгатъ, не криятъ, нъ шиятъ, не порятъ, нъ говорятъ. (Б. на См. Аферимъ чоджукларъ!)

Пловдивъ. Голѣмо движение отъ страна на докторитѣ. Единъ дохождатъ други отхождатъ, а болнитѣ месата си глождатъ. Догдѣто се изнастанатъ много болни ще се *озиянатъ*. Кофритѣ сж на голѣма цѣна, защото се дирятъ както отъ докторитѣ тѣй и отъ пестовници — чиновници. (Б. на См. Уралла! на добъръ имъ часъ!)

Тамже. Балътъ въ княжеството се свърши, нъ присѣствувавшитѣ не сж го свършили още, защото още имъ дрыкатъ царвулитѣ. (Б. на См. Слѣдъ дѣждъ качулка!)

Стара-Загора. Тунейдетството по насъ е на мода. Ако не вѣрвате, питайте Цариградеки. (Б. на См. То излиза послѣ солено и горчиво!)

Тамже. Печатницата почива. Сега се измислюва името на Земледѣлческий вѣстникъ. (Б. на См. Нече много мисленне една *тарла* (нива) умрѣ, нека възкресне друга.)

Русчукъ. Томболаджията е далъ прошение срѣщу в. «Славянинъ» побутнжтъ отъ в. «Циганинъ». Послѣдний си е окачилъ на вратѣтъ два тѣуана за отбрана въ случай ако би да го нападне нѣкой. (Б. на См. Отъ тази по-дѣрта лѣжа не може и да бѣде! че кой ще тури ржка на такъви *смѣхъ*, *сметъ* и *салъ*? Чуешъ ли, много!?)

Габрова. Копанкитѣ хванжжъ да оживяватъ по насъ, а *гаванкитѣ* да имъ завиждатъ. (Б. на См. Глѣдайтъ да не

оживѣятъ и захлупитѣ ви, че тогава ще врѣщате като кози.)

Хасково. Надѣвами са, че до въскръсение ще можемъ да измислимъ името на вѣстникътъ. (Б. на См. Може и слѣдъ въскръсение: *аджилейленъ шимлизо покъ*.)

Котелъ. Много нѣща и гозби по насъ сж се вкотлили, ама който хапне той ще усѣти утровата имъ. (Б. на См. Алалемъ сѣдилищата и училищата ви сж се вкотлили; нейса нека сж живи прѣднѣ жѣби за тозъ нѣтъ.)

Нова-Загора. Рѣшение станж, че учебницитѣ, които не сж удобрени отъ дирекцията на просвѣщеннето, нѣма да се прѣподаватъ. (Б. на См. Голѣмъ залгъ да прѣгълне човѣкъ голѣма дума да не каже! на колко дрипили стон на корницата това звѣнливо удобрение и пакъ ниструва нп манѣжр! Книгитѣ се не избиратъ по удобрение, нъ по съдържанне. И маймунитѣ ни облачатъ въ моди, нъ сж пакъ маймуни!)

Маглинъ. — Нашата учебна Околия още нѣма инспекторъ, за да ревизира училищата ни. — Ако има повасъ нѣкой, пратете ни по телеграфа, за да занеме тази служба. (Б. Р. Тази телеграма кжено е получена. Ако и до сега мжглижчане нѣматъ инспекторъ, Смѣшлю имъ прѣпорѣчва да пипнатъ въ Добруджа, белки ще е останалъ нѣкой екзипляръ като айд. . . инспекторъ.)

Костенецъ. — (Ихтим. Околия.) Наший кметъ Д. А. тжри искусенъ масторъ за да му направи тѣврда една сопа, за да бие и останалитѣ селени. Едногo ако бие счупва се у гърба му, а да искара всичкитѣ селени пужни му са 2,000 сопи. (Б. Р. Нека се отнесе до драгунитѣ въ България.)

Сливенъ. — Отъ замжлчаванieto на нашата журналистика да напомнимъ на нашитѣ офицери, че денщикитѣ имъ не сж домашни слуги и бавачи, — са вжзползува въ града ни единъ офиц. та почна да впряга клѣтия си денщикъ въ колца и да вози по чаршията офицерчето му дѣте. (Б. Р. Това показва, че уваженieto на войника са почита толкова колкото въ Бургазъ, когато денщика ходи слѣдъ *цеид*. на барина си.)

Жерувна. — Испринадѣхми са вече, дѣдо Смѣшльо да додишъ отъ Котелъ въ наше село и посѣтитъ нещастното ни училище както и издѣхналото ни Читалище съ високомѣрния му прѣдсѣдникъ. (Б. на См. Имайте малко тѣрпѣние, скоро сжж ви посѣтж, като при другитѣ попитамъ прѣдсѣдника гдѣ носи и раздава Читалищнитѣ вѣстници, подарени отъ нѣкон родолюбиви господа.)

К. АГАЧЪ. — Контрольора И. М. арестова селенинъ на Яйледжикъ, чене си плащали кадастрата. Единъ отъ селенинѣ скритомъ излиза отъ затвора за да тжри пари да плати, не намеривша обаче — обѣсѣлъ са отъ страхъ, но биде спасенъ отъ видѣшитъ го. (Б. Р. Ако това е станало волѣдствие ареста, нпе обржчаеме вниманието на надлѣжната властъ и накаже своеволний Контрольоръ.)

СЛИВЕНЪ. — Питаме: резервиститѣ арестанти при катилитѣ ли трѣбва да са арестоватъ, или на особно мѣсто. (Б. Р. Разжнете Блаженно-почившии Сѣвѣтникъ и прочетете вопроса за тжмнитѣ и затворницитѣ и тамъ ще намерите отгвѣтъ.)

ПЛОВДИВЪ. — Тукашнитѣ чиновничета поискажъ съ прошение да имъ са отпуснатъ квартирни, защото живота тука билъ скжпъ. Отказа имъ са. (Б. Р. Ако бѣше Смѣшльо въ П. Комитетъ, прѣдложилъ би имъ да си дадѣтъ оставкитѣ, ако немогатъ да са благодарятъ съ платитѣ си. Или нещастнитѣ чиновничета искатъ да имъ се отпуснатъ: *шантанъ парасж*, *кака жанта парасж* и други слободии. Вай акжлъ вай. Ако е само този, и него да нѣма!!)